

ת"פ 55755/10/15 - מדינת ישראל נגד אורי משיח משה דוק, מנחם מנדל דוק, אוריה משה, שמעון עמרם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 55755-10-15 מדינת ישראל נ' דוק ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. אורי משיח משה דוק (נמחק)
2. מנחם מנדל דוק
3. אוריה משה (עניינו הסתיים)
4. שמעון עמרם (עניינו הסתיים)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אלכס ישראלוב

ב"כ הנאשם 2: עו"ד מאיר שניידרמן

הנאשם 2: בעצמו

גזר דין לנאשם 2

רקע ותמצית כתב האישום

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום, כל אחד והמיוחס לו בכתב האישום המקורי. במהלך ניהול ההליך, כתב האישום כנגד הנאשם 1 נמחק. בדיון שהתקיים בפני ביום 15.10.2017, תוקן כתב האישום ביחס לכל אחד מהנאשמים בנפרד במסגרת הסדר טיעון, כמפורט בפרוטוקול וכתבי האישום המתוקנים שבתיק. בקשר לנאשמים 3 ו-4 אף הגיעו הצדדים לענישה מוסכמת אשר אומצה על ידי כמפורט בגזרי הדין אשר ניתנו באותו המועד. באשר לנאשם 2 לא הגיעו הצדדים להסכמה עונשית. על פי הסדר הטיעון הדיוני הסכימו הצדדים כי נאשם 2 ישלח לקבלת תסקיר לעונש, שהוא אף מחויב נוכח גילו בעת ביצוע העבירות שבביצוען הודה, ולאור עמדתה העונשית של המאשימה בעניינו.

2. במסגרת ההסדר הורשע הנאשם 2 בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בעניינו (להלן: "כתב האישום המתוקן בעניין נאשם 2") כמפורט להלן: עבירת תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; עבירה של שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ").

3. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן בעניין הנאשם 2, 24.01.15 בשעה 16:30 או בסמוך לכך, הלכו הנאשמים ברחוב האצ"ל בתל אביב. בהמשך לתקיפתו של אחר על ידי הנאשם 3 במקום, התקדם השוטר נידאל שנכח במקום לעבר הנאשמים, והודיע לנאשם 3 שהוא עצור (לציין שכתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 3 תוקן כך שהואשם והורשע בכך שהתפרע במקום ציבורי ולא בתקיפה). אז, דחף הנאשם 2 את השוטר ותפס את האזיקים שהיו בידו, על מנת למנוע את מעצרו של נאשם 3 והנאשם 1 (אשר כתב האישום בעניינו נמחק כאמור) הפריע לשוטר נידאל למלא את תפקידו בכך שמשך את נאשם 3 מידי השוטר נידאל ואמר לו לברוח. נאשם 3 נמלט מהשוטר נידאל וזה רדף אחריו. לאחר מרדף קצר נעצר נאשם 3.

4. למקום הגיעו השוטרים כהן ויצחקוב. כאשר ליוו השוטרים את נאשם 3 לניידת, תקף נאשם 2 את השוטר כהן בכך שחבט באמצעות ידו בכתפו השמאלית של השוטר כהן ומשך אותו בחולצתו לאחור. באותן נסיבות אף תקף הנאשם 2 את השוטר כהן ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שדחף את השוטר כהן ברגלו וצעק לעברו "אני אזיין אותך חכה תראה, מי אתה שתיגע בחבר שלי" על מנת להפחידו או להקניטו. עקב כך, נפלו השוטר כהן ונאשם 3 לרצפה והחל מאבק בין השוטרים לנאשם 2 ו-3, תוך שהם ממשיכים להתנגד בכוח למעצרים ובועטים בשוטרים, עד שלבסוף השתמש השוטר נידאל בטייזר כנגד נאשם 2.

5. המשך כתב האישום אינו נוגע לנאשם 2 ועל פיו הנאשם 4 תפס ברצועת הרובה של השוטר יצחקוב (בכתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 4 נכתב כי התנהג באופן פרוע בהקשר זה). בהמשך כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 ובכתב האישום המתוקן בעניינים של הנאשמים האחרים פורט כי בתחנת המשטרה העליב הנאשם 3 את השוטר כהן ואיים עליו באומרו "אני אפגוש אותך על אזרחי, אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק, אני הולך להרוג אותך", "שאלוהים ייקח אותך, שאמא שלך תישרף, אני הולך להרוג אותך יא שוטר בן זונה, חבל על החיים שלך. תנשום למה בקרוב אלו הנשימות האחרונות שלך", וזאת במטרה להפחידו או להקניטו. באותן נסיבות העליב הנאשם 3 את השוטר נידאל באומרו: "ערבי מסריח, אתה גוי אתה עבד שלי". לאחר שנעצרו השתוללו נאשמים 3 ו-4 בתחנת המשטרה וקיללו את השוטרים.

6. להשלמת התמונה יפורט כי כאמור לאחר שתוקנו כתבי האישום כנגד נאשמים 3 ו-4, הורשע הנאשם 3 על פי הודייתו בביצוע עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, ועבירה לפי סעיף 47(א) לפסד"פ ועונשו נגזר תוך אימוץ הסכמת הצדדים למאסר על תנאי למשך 5 חודשים וקנס בסך 200 ₪, גם נוכח קושי ראייתי נטען. הנאשם 4 הורשע על פי הודייתו בביצוע עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, ועונשו נגזר תוך אימוץ הסכמת הצדדים, למאסר על תנאי למשך 3 חודשים וקנס בסך 500 ₪.

7. **באשר להשתלשלות העניינים בתיק:** תיק זה הגיע לטיפולו במסגרת בקשה לגילוי חומר חקירה. במהלך אותו דיון, וגם לאור טענות שהעלו הסנגורים, הגיעו הצדדים לאחר הידברות במסגרת גישור להסכמה והסדרי טיעון ביחס לנאשמים כמפורט לעיל. בעניינם של נאשמים 3 ו-4 ניתנו גזרי דין באותו המועד כאמור. הנאשם 2 הורשע, ועניינו נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש כאמור. לאחר קבלת התסקיר הראשון מיום 27.3.2018 (להלן: "**התסקיר הראשון**") וחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.10.2018 אשר לא מצאה את הנאשם 2 כשיר לרצות עונש בעבודות שירות (להלן: "**חוות הדעת הראשונה מאת הממונה על עבודות השירות**"), נשמעו טיעונים לעונש ביום 8.11.2018.

8. בטרם סיים הסנגור טיעונו, לאחר הפסקה שנערכה, בהמלצתי, לבקשתו ולבקשת הנאשם 2, הוריתי

על קבלת תסקיר משלים לעונש בעניינו של הנאשם 2 חרף התנגדות המאשימה. ביום 24.9.2019, לאחר קבלת התסקיר המשלים מאת שירות המבחן מיום 15.4.2019 (להלן: "**התסקיר המשלים**"), ולאחר שהנאשם 2 לא התייצב לשני דיונים ואף הוצא בעניינו צו הבאה אשר בוצע, התייצב הנאשם 2 ונערכה השלמה לטיעון לעונש. באותו מועד, טרם מתן גזר הדין, הוריתי על בחינה נוספת של התאמת הנאשם 2 לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. חוות דעת שנייה מאת הממונה על עבודות השירות התקבלה ולפיה נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות (להלן: "**חוות הדעת השנייה מאת הממונה על עבודות השירות**").

תמצית תסקירי שירות מבחן

9. **בתסקיר הראשון** פורטו נסיבות חייו של הנאשם 2 והמציאות המשפחתית המורכבת והכאוטית, נעדרת גורמי התמיכה בה גדל (אשר לא תפורט מטעמי צנעת הפרט). יש לציין כי לדברי הנאשם 2 לשירות המבחן גדל בסביבה משפחתית תקינה. שירות המבחן התייחס לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם 2 ומעורבותו עם רשויות אכיפת החוק. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם 2 נוטל אחריות חלקית לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ותאר את התנהגותו האלימה כאקט הגנתי וסיוע לחבר שנקלע לתגרה. הנאשם 2 ביטא עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה ולצד זאת גילה הבנה ראשונית לבעייתיות שבהתנהגותו, הגם שצמצם מחומרתה, ותיאר חוויה של זלזול והשפלה מצד השוטרים תוך שהתקשה לגלות אמפטיה למצבם.

10. הנאשם 2 שיתף ביחס לשימוש בסמים מסוג קנביס וניסן גאי על ידו, מסר כי ניסה להפסיק מהשימוש בהם אך התקשה להתמיד לאור קשריו השוליים. בעת עריכת התסקיר צורך קנביס ואלכוהול בנסיבות חברתיות, ולתפיסתו אינו סובל מבעייתיות בתחומים אלה. בשתי בדיקות שתן שמסר בשירות המבחן נמצאו שרידי קנביס והנאשם 2 לא הגיע לבדיקה נוספת אליה זומן. שירות המבחן פירט את התרשמות שירות המבחן לנוער מהנאשם 2 בשנת 2015, צוין כי הנאשם 2 ומשפחתו לא שיתפו פעולה עם שירות המבחן לנוער לאורך השנים, ובהתאמה, לא בא שירות המבחן לנוער בהמלצה טיפולית בעניינו. להערכת שירות המבחן, הנאשם 2 חווה תחושות בושה וצער בגין מעורבותו הנדונה אך מגלה מודעות מעטה לבעייתיות במצבו, לצד בעיית שימוש לרעה בסמים, כמו גם בעיית חוסר ויסות דחפים ואימפולסיביות משמעותית. הנאשם 2 הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, ביטא אמביוולנטיות באשר לכך, לא התייצב לפגישה שתואמה עבורו שם וניתק קשר עם שירות המבחן.

11. להערכת שירות המבחן, הנאשם 2 אשר גדל למציאות מורכבת במשפחתו, בה נעדר גורמי תמיכה, מצוי במצב נפשי ירוד חווה קשיי תפקוד ומנהל אורח חיים בלתי יציב ושולי, קושי בשליטה בכעסים, ובעל נוקשות מחשבתית. לאורך השנים בחר להתמודד עם מצבים דומים באמצעות הפעלת כוח ואלימות בניגוד לחוק, ומחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהלות זו. בנסיבות אלה מצא שירות המבחן סיכון גבוה למעורבות בעבירות אלימות על ידי הנאשם 2 שחומרתן צפויה להיות בינונית. כגורמים מפחיתי סיכון צוינו ניסיונותיו של הנאשם 2 לערוך שינוי בחייו, וכן מאמציו לדאוג לפרנסתו ולשמור על תעסוקה יציבה. לדעת שירות המבחן, הנאשם 2 זקוק לטיפול מקיף במסגרת סגורה. נוכח המפורט, והעדר מודעות מותאמת למידת הבעייתיות שבמצבו, כמו גם יתר מאפייניו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ כי ככל שייגזר עונשו של הנאשם 2 למאסר בפועל, יבחן שב"ס שילובו בטיפול מתאים.

12. **מהתסקיר המשלים** שהתקבל בעניין הנאשם 2 עלה כי משיחה עמו התרשם שירות המבחן שהנאשם 2 מבטא קושי ואמביוולנטיות ביחס לשילוב בטיפול בתחום ההתמכרויות ומתקשה לקבל גבול מצד גורם סמכותי כשירות

המבחן. הנאשם 2 הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרות ומדיווחם עלה כי הגיע למקום, ביטא אמביוולנטיות ביחס לטיפול ואף מסר בדיקת שתן בה נמצאו שרידי קנאביס. בהמשך, ניתק קשר עמם ולא חזר ליחידה. לדעת שירות המבחן המוטיבציה המילולית שביטא הנאשם 2 להשתלב בטיפול היא חיצונית בלבד. בנסיבות אלה, חזר שירות המבחן על עמדתו לפיה לא נוצר בסיס להמשך התערבות טיפולית.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

13. טיעונים לעונש נשמעו ביום 8.11.2018, לאחר דחיות שניתנו לבקשת ההגנה, קבלת התסקיר הראשון וחוות הדעת הראשונה מהממונה על עבודות השירות לפיה לא נמצא לנאשם מקום להשמה בעבודות שירות. בטיעוניה לעונש, הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם 2, לנסיבות ביצוע העבירות וטענה לעזות המצח בהתנהגותו, לחומרה שלצידה, ולצורך בענישה מרתיעה. עוד הפנה לכך שהנאשמים האחרים בכתב האישום הורשעו בעבירות קלות מאלה בהן הורשע הנאשם 2, וטען כי חלקם קטן יותר בביצוע העבירות.

14. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וטען כי בנסיבות, על מתחם ענישה להיקבע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. עוד ציין כי לחובת הנאשם 2 הרשעה פלילית מאוחרת בזמן בגין ביצוע עבירת איומים בשנת 2011 ואישום נוסף ללא הרשעה בגין החזקת סכין. בנוסף, הפנה לתסקיר הראשון שהתקבל. לטענתו, על פי התסקיר, אין נטילת אחריות על ידי הנאשם 2 ואף עולה כי הנאשם 2 משתמש בסמים, הגם שלטענתו לא סובל מהתמכרות, וציין כי שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. ב"כ המאשימה הפנה להערכת שירות המבחן לסיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם 2 ועתר כי ייגזר על הנאשם 2 עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ופיצוי למתלוננים. בהקשר זה ציין כי הנאשם 2 לא נמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, ככל הנראה לאור השימוש בסמים.

15. בהשלמת הטיעון לעונש שנערכה ביום 24.9.2019, לאחר קבלת התסקיר המשלים, ציינה ב"כ המאשימה כי חרף ההזדמנות הנוספת שקיבל הנאשם 2, התסקיר המשלים מצייר תמונה לא פחות עגומה בעניינו. בנוסף ציינה כי הנאשם 2 לא התייצב פעמיים לדיוני בית המשפט ואף הוצא כנגדו צו הבאה. בנסיבות אלה לטענתה אין מקום לבוא לקראת הנאשם 2 או לחרוג ממתחם הענישה שיקבע. ב"כ המאשימה שבה והפנתה לתסקירים שהתקבלו, ציינה את ההבחנה בין נזקקות טיפולית לבין פוטנציאל שיקום ושיקום בפועל, והדגישה את הצורך בנימוקים מיוחדים לשם סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן. בנסיבות אלה חזרה על עתירתה העונשית ל- 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ופיצוי למתלוננים.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

16. בטיעונו ביום 8.11.2018 הביע ב"כ הנאשם 2 פליאה באשר לעתירת המאשימה לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל לנאשם 2, הפנה לגילו הצעיר, ולכך שהנאשם 2 שומר על רצף תעסוקתי משך 4 שנים, ומתנדב בבית חב"ד (נ/1). בנוסף, הגיש מסמך רפואי בעניין אמו של הנאשם 2 (נ/2) וציין את הרקע המשפחתי וילדותו המורכבת של הנאשם 2 תוך שהפנה למפורט בתסקיר הראשון.

17. עתירת הסנגור היא כי מתחם הענישה יקבע בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה הפנה לכך שעונשם של הנאשמים האחרים בכתב האישום, אשר היו מעורבים באירוע, נגזר למאסר על תנאי וקנס בלבד, והנאשם 1 נמחק מכתב האישום. טרם סיום הטיעון לעונש מפי הסנגור נשלח הנאשם 2 לקבלת תסקיר משלים כאמור.

18. בהשלמת הטיעון לעונש ביום 24.9.2019, לשאלתי, ביקש הסנגור כי הנאשם 2 יישלח שוב לממונה על עבודות השירות לבדוק התאמתו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען שוב כי על תחתית מתחם הענישה לעמוד על מאסר על תנאי. לחילופין, וככל שלא תתקבל עמדתו באשר לתחתית מתחם הענישה, עתר לסטייה מהמתחם משיקולי שיקום. עתירת ב"כ הנאשם 2 היא שיושת על הנאשם 2 עונש של מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי. ב"כ הנאשם 2 הפנה לנסיבות ביצוע העבירות ולקשיים שעלו בתיק. כן הפנה לחיסכון הזמן השיפוטי על ידי הנאשם 2, והצורך בשמיעת עדים, ואף נחסך לטענתו הצורך מבית המשפט להכריע בשאלות שאינן פשוטות. בנוסף, הפנה לערך השוויון בקשר לעונשים שנגזרו על הנאשמים האחרים, טען כי הם מחוללי העבירות גם אם הנאשם 2 הורשע בעבירות חמורות מאלה בהן הורשעו, ולפער לא חוקתי בין עונשיהם לעונש מאסר בפועל או בעבודות שירות, ככל שכזה ייגזר על הנאשם 2. הסנגור טען כי אין מבדי"ם תלויים ועומדים כנגד הנאשם 2 (לאחר שב"כ המאשימה ציינה כי נפתחו תיקים כנגד הנאשם 2 אשר נסגרו מחוסר עניין לציבור).

19. ב"כ הנאשם 2 שב והפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם 2. לטענתו, גזירת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה על הנאשם 2 תביא לכך שיהפוך לנטל על החברה ללא כל תכלית, כשכיום עובד ומתפרנס ואף עתיד להתחיל לעבוד כסדרן בכותל המערבי.

דברי הנאשם

20. הנאשם 2 טען כי לא התייצב לדיונים כי טעה בתאריך, פירט אודות משפחתו והוסיף כי חש שנגרם לו עוול בתיק הנדון. עוד פירט כי הוא עוסק בהתקנת מזגנים וקיבל לאחרונה הצעה לעבוד בכותל המערבי כסדרן. בנוסף ציין שכיום אינו מעשן ניס גאי ונמצא "במקום אחר לגמרי".

מתחם העונש ההולם

21. **הערכים המוגנים** עליהם באות העבירות בהן הורשע הנאשם 2 להגן הם שלטון החוק והתפקוד התקין של השירות הציבורי ועובדיו כנאמני הציבור. ערך מוגן נוסף נוגע לשמירה על הסדר הציבורי ועל מלאכת השוטרים האמונים על אכיפת החוק, והחשש כי מביצוע עבירות מהסוג הנדון ייפגע כפועל יוצא הציבור בכללותו. בביצוע עבירת האיומים נפגעת שלווה הנפש והביטחון, במקרה זה של שוטר, אשר אמון על הסדר הציבורי.

22. כפי שצינתי בת"פ (שלום ת"א) 15121-05-17 **מדינת ישראל נ' חנימוב** (10.12.2019) (להלן: "**עניין חנימוב**"), יש לתת את הדעת לקושי הטבעי שבביצוע עבודת המשטרה, לאור נקודות חיכוך ברורות עם האוכלוסייה, ולחשיבות תפקוד תקין של המשטרה לקיומה של חברה דמוקרטית. על כן, יש להבטיח את יכולתם של שוטרי משטרת ישראל לבצע את תפקידם על פי חוק, ללא חשש ומורא. לשם כך, נקבע לא אחת, יש להעביר מסר ברור וחד משמעי לפיו מי שנוהג באלימות כלפי שוטרים, ואף פועל להכשלת שוטר, ייענש במלוא חומרת הדין. בתי המשפט חזרו ושנו כי יש לנקוט באפס סובלנות כשמדובר באלימות או הכשלת אלה האמונים על אכיפת החוק ושמירת הסדר הציבורי. כך, בע"פ 4174/98, 3236/98 **אבו דריס נ' מדינת ישראל** נקבע:

"מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה...".

ביחס לעבירות של איומים על שוטרים ראו גם ע"פ 56/08(חי') **מדינת ישראל נ' סואעדי** (10.7.2008).

23. מנסיבות ביצוע העבירות עולה כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות כאירוע על פי מבחן הקשר ההדוק, הצדדים אף לא טענו אחרת וכך ייקבע. **בעת בחינת הנסיבות** נתתי דעתי לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם 2, מהן עולה תמונה עגומה בעניינו של הנאשם, המלמדת על התנהלות אלימה ואימפולסיבית מצידו שיש בה כדי להביא לפגיעה שאיננה זניחה בערכים המוגנים. לפי העובדות, במסגרת אירוע בו היה מעורב יחד עם חבריו (הנאשמים הנוספים), דחף הנאשם 2 שוטר ותפס באזיקים שהיו בידיו על מנת למנוע מעצר של אחד מחבריו. בנוסף, תקף שוטר אחר בכך שחבט בכתפו השמאלית ומשך בחולצתו לאחור, דחף אותו ברגלו ואף איים עליו בכך שצעק לעברו "אני אזיין אותך חכה ותראה, מי אתה שתיגע בחבר שלי" על מנת להפחידו ולהקניטו. עקב כך, נפלו הנאשם 3 והשוטר לרצפה והחל מאבק בין השוטרים לנאשמים 2 ו-3, כשבסופו של יום השתמש אחד השוטרים בטייזר כנגד הנאשם 2.

24. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שחרף מעשים המיוחסים לנאשמים האחרים, יוחסו לאותם הנאשמים עבירות קלות יחסית והעונשים אשר נגזרו עליהם בהסכמת המאשימה גם הם מקלים. לשם ההדגמה, נאשם 3, לו מיוחסות אמרות כלפי שוטר בתחנת המשטרה: "אני הולך להרוג אותך", ו"בקרוב אלה הנשימות האחרונות שלך", ואשר התנגד למעצר ובעט בשוטרים, הורשע לאחר תיקון כתב האישום בעניינו בהתנהגות פרועה במקום ציבורי והתנגדות בכוח או איומים למעצר, ונגזרו עליו מאסר על תנאי וקנס בלבד.

25. האמור מביא למסקנה כי התייחסות המאשימה לאירוע הנדון בכתב האישום, איננה כהתייחסותה הרגילה, ויש בכך כדי להביא למיתון מסוים גם בעת בחינת הנסיבות בקשר לנאשם 2, חרף העובדות החמורות המצוינות בכתב האישום, והגם שהעבירות בהן הורשע חמורות מאלה בהן הורשעו הנאשמים האחרים. יש לזכור כי היו בפי ב"כ הנאשמים טענות הגנה שונות בקשר להשתלשלות האירוע המפורט בכתב האישום, אשר לא התבררו עד סופן, וגם לאורן הגיעו הצדדים כולם להסדרי טיעון. המפורט לעיל מהווה גם הוא שיקול משיקוליי בעת קביעת מתחם הענישה. בנוסף, לא ניתן להתעלם מגילו הצעיר של הנאשם 2 בעת ביצוע העבירות, שיש בו כדי להשפיע על מידת הבנתו את משמעות מעשיו.

26. באשר **לענישה הנוהגת**, מעיון בפסיקה עולה קיומו של מנעד ענישה די רחב בסוג זה של עבירות, כשמתחמי הענישה נעים בחלק גדול מהמקרים בין תקופה קצרה לריצוי בעבודות שירות ובתקרתם פעמים רבות עונשי מאסר בפועל של ממש, כל מקרה ונסיבותיו, כפי שמדגימים ההחלטות ופסקי הדין המפורטים להלן:

· ברע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (9.4.2014) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, לאחר שנדחה ערעורו בבית המשפט המחוזי. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בבית משפט השלום באיומים כלפי שוטר והעלבת עובד ציבור וזוכה מעבירה של תקיפת שוטר. מתחם עונש המאסר נקבע בין 2 ל-6 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר עונש בן 3 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסרים מותנים, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 500 ₪. גם במקרה זה דובר באיומים קשים על חיי השוטרים יותר מפעם אחת.

· ברע"פ 31/15 **אפרסמון נ' מדינת ישראל** (20.1.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, לאחר שנדחה ערעורו בבית המשפט המחוזי. המבקש הורשע בבית משפט השלום על פי הודייתו בתקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר. על פי העובדות הסתגר במבנה המיועד להריסה באזור

השומרון, קילל את השוטרים ונשך את רגלו של אחד השוטרים שניסה לעצרו. נקבע מתחם ענישה בין מספר מועט של חודשי מאסר לריצוי בפועל, ל- 18 חודשי מאסר. מהתסקיר שהתקבל עלה כי המבקש מתקשה לשמור באופן מלא את גבולות החוק. על המבקש, נעדר עבר פלילי, נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

· בעפ"ג (ב"ש) 33867-10-13 **נשיא נ' מדינת ישראל** (11.12.2013), נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה באירוע שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. המערער נדון ל- 3.5 חודשי עבודות שירות וענישה נלוות.

· ראו עוד : ת"פ (שלום רמ') 3020-10-12 **מדינת ישראל נ' שניא** (5.2.2015) ; ת"פ (שלום ב"ש) 37073-12-14 **מדינת ישראל נ' דמרי** (6.12.2015).

27. לצד האמור, קיימים מקרים בהם נקבעת תחתית מתחם הענישה בעבירות הנדונות ובהתאם לנסיבות על מאסר על תנאי, בדרך כלל לצד של"צ:

· בת"פ (שלום ת"א) 45103-07-17 **מדינת ישראל נ' פרידמן** (4.4.2019), אשר ניתן על ידי, דובר באירוע ספונטני ונקודתי בו הנאשם, אשר נדרש לצאת מהמים בים כשגלש, יצא מן המים, קילל שוטר, לא עצר ומסר פרטיו למרות שהתבקש לעשות כן, וחבט בכתפו של השוטר תוך התנגדות למעצר. הנאשם, יליד שנת 1997 ונעדר עבר פלילי הורשע לאחר שמיעת ראיות בהפרעה לשוטר ושימוש בכוח למנוע מעצר וזוכה מעבירה של העלבת עובד ציבור. מתחם עונש המאסר נקבע בין מאסר על תנאי לצד שירות לתועלת הציבור ועד 7 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי.

· בת"פ (שלום פ"ת) 37099-01-13 **מדינת ישראל נגד סקלרוד** (30.01.2014), הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פסולה במקום ציבורי והתנגדות למעצר. המדובר בנאשם אשר לאחר שהורד מאוטובוס בשל התנהגותו, בעת שהשוטרים ניסו להשתלט עליו, בעט במתנדב משטרת, גידף וניסה להכות את השוטרים. השוטרים הממו אותו באקדח הלם פעמיים עד אשר נרגע. מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי. (ראו את הפסיקה המפורטת בפסקה 12 שם).

· כן ראו **עניין חנימוב** וגזרי הדין אליהם הפנה הסנגור המלמדים גם הם על כך שבמקרים מתאימים, ובפרט כאשר דובר בנסיבות מיוחדות ובכללן גילו הצעיר של הנאשם, גזר בית המשפט עונשי מאסר על תנאי לצד של"צ וענישה נוספת נלווית (ת"פ (שלום ראשל"צ) 10805-04-15 **פרקליטות מחוז מרכז נ' זקן** (6.3.2016) והפסיקה המוזכרת שם, ת"פ (שלום ת"א) 8108-08-11 **מדינת ישראל נ' שפיגל** (25.5.2016), ת"פ (שלום י-ם) 29311-02-13 **מדינת ישראל נ' שבתי** (17.2.2016).

28. טרם קביעת מתחם הענישה נתתי דעתי לעונשם של הנאשמים האחרים אשר הואשמו בכתב האישום ביחד עם נאשם 2 ופורטו לעיל, למאסר על תנאי וקנס, ואף נתתי דעתי להבחנה לה טענה המאשימה בין עניינם לענייניו. בנסיבות, ומבלי להתעלם מהשונות הנטענת והעולה מכתבי האישום המתוקנים, אינני מוצאת שניתן להלום פער כה

משמעותי כפי שמבקשת המאשימה שיקבע, בין העונש בעניינו לבין זה שנגזר על הנאשמים האחרים, הן ביחס לגבולות מתחם הענישה לו עתרה (בין 6 ל-12 חודשי מאסר), הן ביחס לעונש הקונקרטי שביקשה שייגזר (ל-8 חודשי מאסר בפועל). זאת בשים לב לכך שעובדות כתבי האישום המתוקנים אינן מדגימות שוני כה ניכר בין מעשי הנאשם 2 למעשי הנאשמים האחרים, מבלי להתעלם כאמור מכך שהעבירות בהן הורשעו הנאשמים האחרים בהסכמה קלות יותר, ואף מכך שעונשם של הנאשמים האחרים נגזר תוך אימוץ הסדר טיעון בו עונש מוסכם בין הצדדים, ואף נטען לגבי נאשם 3 לקושי ראייתי.

ראו בהקשר זה ובקשר לעיקרון השוויון, בפרט בגדרי אותה הפרשה, ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017) שם הפנה כב' השופט מזוז לע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.2014) בפסקה 19:

"עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה...עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרם או בנסיבותיהם האישיות של המבצע".

29. בראי הענישה הנוהגת והנסיבות, מבלי להתעלם מחומרת מעשי הנאשם 2 ומידת פגיעתם בערכים המוגנים, ולצד זאת גם בשים לב להתייחסות המאשימה למעשי הנאשמים האחרים באותו האירוע, מתחם העונש ההולם יקבע בין מאסר על תנאי ושירות לתועלת הציבור לצידו ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס.

העונש הקונקרטי לנאשם

30. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחם שנקבע. הנאשם 2, יליד שנת 1994, על פי רישומו הפלילי (במ/1), לחובתו הרשעה מאוחרת במועד לביצוע העבירות הנדונות, מחודש פברואר 2016, בגין ביצוע עבירות של איומים והחזקת אגרופן/סכין שלא למטרה כשרה בשנת 2011, בגין נגזר דינו למאסר על תנאי, של"צ והתחייבות על ידי בית המשפט לנוער. בנוסף, בגין החזקת אגרופן/סכין בשנת 2014 שלא למטרה כשרה נקבע כי יחתום על התחייבות ללא הרשעה.

31. על פי תסקירי שירות המבחן הנאשם 2 גדל במציאות משפחתית מורכבת וכאוטית, נעדרת גורמי תמיכה, נמצא במצב נפשי ירוד ומנהל אורח חיים בלתי יציב ושולי, הכולל שימוש בסמים. לנאשם 2 קושי בשליטה בכעסים והוא בעל נוקשות מחשבתית. לאורך השנים בחר להתמודד עם מצבים דומים תוך הפעלת כוח ואלימות. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון גבוה למעורבות בעבירות אלימות אצל הנאשם 2, שחומרן צפויה להיות בינונית. בנוסף ציין שירות המבחן כי הגם שהופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות והגיע לפגישה אחת אז התגלו שרידי סם בבדיקת שתן שמסר, ניתק נאשם 2 קשר עם היחידה להתמכרויות ושירות המבחן מאז, לא ענה לשיחות משירות המבחן אליו ואף לא התייצב לפגישה נוספת אליה זומן.

32. לצד האמור, לא ניתן להתעלם מכך שלמרות מצבו המשפחתי המורכב והמסגרת בה גדל, ובכלל זאת מצבה של אמו (נ/2), שניכרת מדבריו אהבתו הרבה כלפיה, וחרף אי שיתוף הפעולה שלו עם הטיפול שהוצע לו, מנסה הנאשם 2 לערוך שינוי בחייו ומתאמץ לדאוג לפרנסה ותעסוקה יציבה, כפי שפורט בתסקירים. בנוסף, לחיזוק האמור, יש לתת את הדעת לכך שחרף התקופה הארוכה שעברה מאז ביצוע העבירות בשנת 2015, אין כנגד הנאשם 2 תיקים תלויים ועומדים (לדברי ב"כ המאשימה נפתחו תיקים שנסגרו מהעדר עניין לציבור). האמור מעיד במידה מסוימת על מאמציו הכנים של הנאשם 2 לערוך שינוי בחייו כפי שציין שירות המבחן, ובמידה מסוימת אף עומד בסתירה להערכת שירות המבחן לפיה ללא טיפול מקיף וכוללני במסגרת סגורה, קיים סיכון גבוה למעורבות חוזרת שלו בפלילים, וכי במצבו של הנאשם 2 סיכון להתנהגות אלימה שתוצאותיה צפויות להיות בדרגת חומרה בינונית. לאמור משמעות רבה בין יתר שיקולי הענישה, בפרט בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם 2.

33. בקשר לאמור, נתתי דעתי גם ליציבותו התעסוקתית של הנאשם 2, על פי דברי הנאשם 2 עצמו והסנגור - בעבודה בהתקנת מזגנים (הגם שלא צורף אישור לאמור), וכן לדברי הנאשם 2 לפיהם הוצע לו לעבוד כסדרן בכותל המערבי וברצונו להתחיל בעבודה שם. כמו כן, נתתי למכתב מאת בית חב"ד (הגם שלא מצוין בו תאריך), לפיו הנאשם 2 עוזר בארגון וסידור בית חב"ד לאורך שנים, ובכלל זאת אף בהכנת סלי מזון לנזקקים (נ/1).

34. בנוסף, שקלתי לזכותו של הנאשם 2 את הודייתו ונטילת האחריות על ידו לביצוע העבירות. אמנם על פי התסקירים הנאשם 2 נוטל אחריות חלקית בלבד לביצוען, אך לא ניתן להתעלם כאמור מהודייתו, במסגרתה אף ויתר על טענות הגנה שונות שביקש לטעון ויש לזקוף אותה לזכותו. זאת לצד חיסכון הזמן השיפוטי והצורך בשמיעת עדים (הגם שמאז הרשעתו של הנאשם 2 נדחו דיונים מעת לעת והוא אף לא התייצב לחלק מהדיונים).

35. טרם סיום נתתי דעתי שוב לעונשם של הנאשמים האחרים בכתב האישום, ולחשיבותו של ערך השוויון ואחידות הענישה (**עניין אוחנה**), זאת מבלי להתעלם מההבחנה הנדרשת בין עניינם של הנאשמים האחרים לענייניו של הנאשם 2.

36. בענייניו של הנאשם התקבלה חוות הדעת השנייה מאת הממונה על עבודות השירות אשר מצאה אותו כשיר לבצען כך שמתייחר הצורך בדיון בעתירת המאשימה לגזור על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה משמעותית בת 8 חודשים (משהטוען נשמע כשחוות דעת הממונה על עבודות שירות לא מצאה את הנאשם 2 מתאים לבצע עבודות שירות).

37. בנסיבות המקרה, ובכללן העונשים שנגזרו על הנאשמים האחרים בפרשה, לצד נסיבותיו הקונקרטיים של הנאשם, גילו, מצבו המשפחתי, ניסיונותיו להתפרנס וכוחותיו, אינני מוצאת כי יהיה זה נכון, מידתי או צודק לגזור את עונשו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר כעתירת המאשימה ולו בדרך של עבודות שירות. לצד זאת, להשקפתי, יש מקום להטלת עונש קונקרטי מציב גבול לנאשם בדמות תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שירות, ולא די בנסיבות בעונש של מאסר על תנאי וקנס כעתירת הסנגור. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של **חודש** שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות במתנ"ס בית דני, סמטת כביר 21, שכל התקווה תל אביב. **הנאשם יתייצב ביום 7.1.20 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה.**

מובהר כי ייתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע על פי חוק העונשין או כל עבירה לפי פרק ט' סימן ג' לחוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 47(א) לפסד"פ.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.03.20.

ככל שקיים בתיק המעצרים הקשור פיקדון אשר הופקד, יקוזז הפיקדון מסכום הקנס שנגזר, בכפוף לכל מניעה על פי דין. יתרה, ככל שקיימת, תושב לידי הנאשם.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.